

flere Embedsmænd op i henholdsvis 2den, 3die og 4de Lønningeklasse fra den usikre Stilling, som de nu have paa Finantsloven. Det har heller ikke mødt Modstand i det andet Thing, og i den Retning er det lykkes at opnaa Enighed. Derimod er det ikke lykkes at opnaa Enighed med Hensyn til Klassificeringen indenfor de 3 Lønningeklasser, undtagen for saa vidt jeg har givet fuldstændig efter og fundet mig i, hvad man der har budt, og jeg mener ogsaa, at det er nogenlunde forsvarligt. Der staar derfor ikke megen Forskjel tilbage. Den eneste betydelige Forskjel er paa 4de Lønningeklasse, hvor jeg har erklæret, at jeg nogenlunde vilde lade mig nøie med de Beløb, man vilde give, naar man blot vilde vise Smødelommen med Hensyn til Fordelingen. Dernæst er der Alders-tillægene, som jeg bestemt holder fast paa, og ganske enkelte lidt høiere Stillinger i Posttaterne, som man har villet lade staa paa samme Lønninger, som Expedienterne have, medens jeg mener, at man ikke maa fravige det Princip, at den høiere Stilling ogsaa har Krav paa noget rigeligere Vederlag. Den finansielle Forskjel, der i Realiteten — tilskyndende kan det se noget anderledes ud — ligger mellem det andet Thing og mig, andrager næppe Mere end 10,000 Kr., og det er i høj Grad billigt at bevilge den ubetydelige Forøgelse, som jeg holder fast paa, at Postvæsenet bør have. — Jeg skal gøre opmærksom paa, at de organisatoriske Bestemmelser indenfor det egentlige praktiske Postvæsen af Betydning ere følgende: Postinspektørerne ere efter Lovforslaget tænkte at skulle blive, hvad man fra Begyndelsen havde ment, at de skulde være, egentlig kontrollerende Embedsmænd, i Stedet for at de i de sidste Aar have været i meget væsentlig Grad administrative Embedsmænd, der have haft en ikke ringe Administration under sig og været assisterede af de faste Expedienter. Det vil man opgive, og hvis man opgiver det, vil der ogsaa ske anden Forandring i deres Stilling. Endvidere har man foreslaaet og ogsaa i det andet Thing gaaet ind paa, at de egentlige Fuldmægtige, de vigtigste Expedienter ved Provindspostkontorerne ansættes af Staten, ligesom det er sket i mange Aar i Kjøbenhavn, og kommer ind under en bestemt Lønningeklasse, nemlig 4de Lønningeklasse. Rigeledes er man gaaet ind paa, at Postbudene i Provindierne, der hidtil have været i privat Tjeneste hos Postmestrene, blive anerkjendte af Posttaten og ansatte i den. Der er altsaa i den Henseende sket adskillige Fremskridt, som jeg meget vel kan paastå.

— Endvidere er der optaget Bestemmelser om Aftørrning af Lønningerne til Pension og om Statens Bidrag dertil for de Funktionærer, som ikke ere pensionsberettigede, og en enkelt særlig Klasse, Landpostbudene, som ere knyttede noget løst til Posttaten, tilsiges der et Bidrag til Alderdomsforsørgelse af samme Størrelse som det, de selv yde, dog kun indtil 5 pCt. Altsaa i den Retning vil der blive ydet en Del, der vil være til Gavn for den vedkommende Etat, og der staar som sagt kun nogen Forskjel tilbage, men jeg tror, at man muligt maatte kunne komme over den. Endelig er der det store Spørgsmaal, der har været reist om Postvæsenets Overbestyrelse, hvor der har været en ikke ringe Uenighed mellem Folkethinget og Ministeren. Spørgsmaalet har dreiet sig om, hvorvidt Overbestyrelsen skulde danne et Direktorat, som tillige var et Departement for Ministeren, eller om den skulde udsøndres med en saadan Selvstændighed, at Ministeren kun skulde have et særligt Apparat i Ministeriet, et mere juridisk administrativt Apparat, til at kontrollere Postvæsenet og til i det Hele at sørge for de Anliggender, som fremkom i Forholdet til Generaldirektoratet og Rigsdagen. Jeg har i saa Henseende nærmest og bestemt ønsket at blive staaende derved, at Posttaten blev direkte underlagt Ministeren, saa at Generaldirektøren kom i direkte Forbindelse med ham, og det synes ogsaa, at man kunde enes om dette. Jeg har i det andet Thing erklæret ved sidste Behandling, at jeg kunde lade hele dette Spørgsmaal ligge, skjøndt det i ringe Grad konvenerede mig, da Forholdet trænger til Omordning, men jeg vilde dog være tilbøjelig til at lade det ligge, hvis det ikke var muligt at enes om en Gjennemførelse deraf, da jeg ikke for dette Spørgsmaals Skyld vilde gøre Postvæsenet den Skade, at Lønningeslovsforslaget ikke blev gennemført. Jeg vilde nødig lade dette for Staten vigtige Lovforslag strande af Hensyn til, at man i Folkethinget ikke kunde enes med Ministeren om Overadministrationen. Jeg skal betænke mig paa, om jeg vil opstille Noget om Generaldirektoratet ved Postvæsenet, eller om jeg vil blive staaende ved det, som man er kommen til ved 2den Behandling i Folkethinget, altsaa lade Spørgsmaalet ligge her og tage det op ved Ministeriets Lønningeslov, hvor det hører hjemme og hvorunder det hidtil har været behandlet, det kan jo saa komme paa Finantsloven. Men skulde der imidlertid komme Vakance i Overbestyrelsen, vil Spørgsmaalet med Nødvendighed komme til at